Dascălul meu preferat

Toth Tibor , Liceul de Arte Oradea,
loc. Oradea, Jud. Bihor, clasa a IX-a, prof. îndrumător Szabo Attila Mihai
referat în cadrul proiectului ,,Nediscriminare și incluziune în sistemul educațional românesc”

La finalul anului școlar, când am terminat clasa a IV-a, am luat o decizie importantă și pot să spun că niciodată nu îmi voi regreta alegerea făcută. După participarea ca spectator la un concert dedicat elevilor clasei a IV-a, în cadrul căruia au fost prezentate intrumentele ce se studiază la Liceul de Arte, gândul m-a atras tot timpul spre chitară. Astfel că am ales ca începând cu clasa a V-a să studiez chitara, fiind un instrument foarte frumos, al cărei sunet m-a fascinat din prima clipă.

Deși la început nu am fost sigur de alegerea de a studia în cadrul Liceului de Arte, cu timpul, de cum treceau anii, alegerea s-a dovedit a fi cea mai bună. Pe lângă orele de cultură generală, cei ce aleg să studieze un instrument în cadrul unei școli de arte, au în plus câte trei ore de instrument, ore de teoria muzicii și cor, respectiv orchestră. Astfel că programul este mai încărcat decât al unor școli generale. Cu toate astea mă bucur nespus că pot studia chitara și pot face parte din minunata lume a muzicienilor.

În cei patru ani de studiu al chitarei am cântat în nenumărate concerte și am participat la multe concursuri locale, interjudețene, naționale și chiar internnaționale. Am avut rezultate deosebite, obținând premiul I sau II în cadrul tuturor competițiilor la care am participat.

Domnul profesor m-a învățat cum să îmi controlez emoțiile, cum să mă pregătesc temeinic pentru fiecare confruntare, cum să gestionez situațiile mai tensionate dar și cele de o încărcătură emoțională deosebită, astfel ca de fiecare dată să fiu sigur că am făcut totul pentru a avea cele mai bune rezultate.

Atât la orele de la clasă, cât și pe parcursul activităților la care am participat împreună cu dânsul mi-a insuflat siguranță și să abordez fără frică orice obstacol atunci când învățam noi tehnici la chitară, care pentru mine mi se păreau de nerealizat.

În acest an, datorită unei profesoare de canto din școală, care m-a auzit cântând într-un concert cu vocea, cu acompaniat la chitară, mi-a spus că am voce bună, mi-a sugerat că aș putea încerca să dau admitere la canto și că am șanse de reușită. Pentru un scurt timp am cochetat cu ideea de a trece din clasa a IX-a la specializarea canto.

Spre finele anului școlar, fiind în an terminal de gimnaziu, am avut de dat examen de admitere la muzică, în cazul meu, la chitară și teoria muzicii. Pe parcursul pregătirii pentru acest examen profesorul meu m-a ajutat cu foarte mult devotament, oferindu-mi nu doar suport profesional ci și moral, fiindu-mi alături și insuflându-mi mereu gânduri pozitive.

M-am atașat și mai mult de dânsul și implicit de instrumentul meu, astfel că am ales cu inima și m-am înscris la examen, nu la canto, ci tot la chitară. În final s-a dovedit o alegere înspirată deoarece am primit note foarte bune și am fost admis la probele de aptitudini la specialitate, fiind promovat în clasa a IX-a.

Am onoarea de a avea un profesor dedicat profesiei, un om dedicat elevilor săi, care de multe ori își duce la concursuri și olimpiade elevii pe banii proprii, un om minunat, cu un caracter deosebit, care știe să lucreze diferențiat cu fiecare din noi, în funcție de particularitățile fiecăruia.

Pe parcursul celor patru ani care au trecut, am rămas cu amintiri frumoase, cu experiențe de neuitat, cu multe informații despre chitară, pe care le împărtășesc cu drag și altor oameni, au fost ani productivi, educativi, la care, după terminarea școlii, mă voi gândi cu nostalgie.

În consecință, având certitudinea că următorii patru ani, anii de liceu, ani ce mă vor pregăti pentru viața de interpret, vor fi cel puțin la fel de minunați și fructuoși, sunt ferm convins că domnul profesor este și va fi dascălul meu preferat.